

hvilken kundegruppe de udbyder telenet og teletjenester. Det vil således ikke længere kun være udbydere af offentlige telenet og teletjenester, der har pligt til at indrette centralerne i overensstemmelse med kravene i § 15. Denne ændring medfører imidlertid et behov for administrativt at kunne undtage visse udbydere, hvor tekniske eller praktiske hensyn nødvendiggør dette. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor tekniske forhold umuliggør en opfyldelse af pligten i § 15, eller hvor en opfyldelse af de opstillede krav vil være uforholdsmæssigt byrdefuld. Justitsministeriet har under hensyn hertil foreslået en bemyndigelsesbestemmelse indsat som § 15, stk. 5. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 5.

Aflytning, optagelse og efterfølgende overførsel uanset hvor den aflyttede person befinder sig (artikel 18, stk. 1, litra b, sammenholdt med stk. 6)

Udenlandske myndigheders anmodninger til danske myndigheder om aflytning i medfør af artikel 18, stk. 1, litra b, det vil sige anmodninger, der indebærer aflytning, optagelse og efterfølgende overførsel af optagelsen af telekommunikationen til den begærende medlemsstat, vil efter Justitsministeriets opfattelse ikke give anledning til problemer i forhold til de gældende regler på området. Det drejer sig om den situation, hvor øjeblikkelig overførsel ikke er mulig, jf. stk. 6.

Sådanne anmodninger vil blive behandlet i overensstemmelse med bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 71 (analogt), uanset hvor den aflyttede person befinder sig. Den aktive deltagelse, som optagelse og efterfølgende overførsel kræver af dansk politi, indebærer således, at der også i situationer, hvor den aflyttede person befinder sig på den begærende eller en tredje medlemsstats område (artikel 18, stk. 2, litra a og c), skal indhentes retskendelse m.v. her i landet. Hvis den aflyttede person befinder sig på dansk område, følger dette som ovenfor anført allerede af en analog anvendelse af retsplejeloven. Danske myndigheder vil skulle modtage de i stk. 3 og 4 omhandlede oplysninger, og det vil være en betingelse for at imødekomme anmodningen, at danske myndigheder ville kunne træffe den ønskede foranstaltning (telefonaflytningen) i en tilsvarende dansk sag, jf. stk. 5, litra b. I sådanne tilfælde vil danske myndigheders efterlevelse af en anmodning bl.a. forudsætte, at betingelserne i retsplejelovens § 781 er opfyldt. Det følger af stk. 6, at danske myndigheder i en sådan situation kan stille de samme betingelser for at give sit samtykke, som de ville stille i en tilsvarende national sag. Danske myndigheder vil i sådanne tilfælde skulle betinge et samtykke af, at de

udenlandske myndigheder bl.a. respekterer retsplejelovens § 789 (om begrænsning i anvendelsen af tilvebragte oplysninger) og § 791 (om destruktion).

Retsanmodninger om aflytning, optagelse og efterfølgende overførsel af telekommunikation udøves i vidt omfang allerede i dag, og Danmark agter derfor ikke at udnytte muligheden for at afgive en erklæring efter stk. 7 om, at optagelse og efterfølgende overførsel alene vil blive tilladt i situationer, hvor øjeblikkelig overførsel ikke kan lade sig gøre på grund af rent tekniske forhold.

Udgifter m.m.

For så vidt angår afholdelse af de udgifter, der er forbundet med en aflytning, følger det af § 15, stk. 1, i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, at udbydere af offentlige telenet eller teletjenester »uden udgift for staten, herunder for politiet« skal sikre, at de centraler, udbyderen etablerer, er indrettet således, at politiet kan få adgang til at foretage indgreb i meddelelsheshemmeligheden. Omkostninger til etablering af udstyr m.v., der muliggør aflytning, afholdes i dag af den enkelte udbyder af telenet og teletjenester. Udgifter i forbindelse med konkrete aflytninger afholdes derimod af politiet. Konventionens artikel 18 sammenholdt med artikel 21 indebærer ikke nogen ændring heri. De omkostninger, som den begærende medlemsstat efter artikel 21 har pligt til at afholde, er som nævnt de omkostninger, der isoleret set er forbundet med den enkelte aflytning. Det svarer til de omkostninger, som efter de gældende danske regler afholdes af politiet. På dette punkt indebærer artikel 21 sammenholdt med artikel 18 derfor alene, at politiet efter konventionen vil have mulighed for at kræve afholdte udgifter refunderet af den begærende medlemsstat.

Det bemærkes, at Danmark ikke i forbindelse med den notifikation, der omhandles i artikel 27, stk. 2, vil afgive erklæring i medfør af artikel 18, stk. 7.

3.3.4. Aflytning af telekommunikation på en medlemsstats eget område gennem tjenesteudbydere (artikel 19)

3.3.4.1. Konventionens bestemmelse

Artikel 19 indeholder bestemmelser om »teletjenestesystemer med gateway-station«.

For at aflytte telekommunikation, som overføres ved hjælp af satellit (og på et eller andet tidspunkt formentlig også ved hjælp af andre former for teknologi) er det, uanset hvor den aflyttede person befinder sig, kun nødvendigt at gennemføre en enkelt operation via en teknisk installation, en såkaldt »gateway-station«.